

TOTUUS LUONNOSTA

Bediuzzaman Said Nursi
TOTUUS LUONNOSTA

Teoksen alkuperäinen nimi:

Tabiat Risalesi (Fince)

Kääntäjä:

Heidi Denizhan

Kirjoitusasun tarkistus:

Marjut Mikola

Kannen suunnittelu:

Abdulah Branković

Painopaikka:

IMAK OFFSET

Istanbul / Türkiye

Rejhan Publication
Copyright © by REJHAN 2013
All rights reserved

www.risaleinur.fi
[info @ risaleinur.fi](mailto:info@risaleinur.fi)

ISBN 978-952-67581-4-5

Bediuzzaman
Said Nursi

TOTUUS LUONNOSTA

REJHAN
PUBLICATION

HELSINKI, 2013

Kahdeskymmeneskolmas välähdys

Totuus luonnosta

Tämä viesti oli alun perin seitsemäntoista välähdyksen kuudestoista tutkielma, mutta myöhemmin tämä osa Risale-i Nuria nimettiin tärkeytensä takia kahdenneksikymmenenneksikolmanneksi välähdykseksi. Se kumoaa naturalistisen ateismin ja murskaa epäuskon perustan.

MUISTUTUS

Tämä tutkielma selvittää yhdeksän mahdollisuuden avulla, joista kukin käsittää vähintään yhdeksänkymmentä mahdotonta päätelmää, kuinka mieletön, kypsymätön ja taikauskoinen on naturalististen ateistien valitsema tie. Jotta keskustelu jäisi tässä lyhyeen, ja koska osa mahdolltomista päätelmistä on selitetty muissa Risale-i Nurin osissa, jotkin väittelyn vaiheet käsitellään vain pintapuolisesti. On aiheellista kysyä, miksi maineikkaat ja nerokkaat filosofit kannattavat näin räikeää ja ilmeistä taikauskoa eivätkä luovu kannastaan. Tosiasiassa he eivät näe uskomustensa todellista laitaa. Olen valmis selittämään yksityiskohtaisesti selkeiden ja kiistattomien todisteiden avulla kaikille niille, jotka epäilevät, että nämä karkeat, vastenmieliset ja virheelliset päätelmät ovat heidän

valitsemansa tien väistämätön seuraus ja heidän uskonsa ydin.¹

¹ Motiivit, jotka käynnistivät tämän tutkielman kirjoittamisen, ovat Koraania vastaan tehdyt hyökkäykset. Hyökkääjinä toimivat ne, jotka sanovat taikauskoksi kaikkea sitä, mitä eivät valheellisella mielellään ole ymmärtäneet, ja ne, jotka ovat käyttäneet luontoa todisteena oikeuttaakseen epäuskonsa ja jotka ovat vääristelleet uskonnon totuuksia mitä aggressiivisimmalla ja rumimmalla tavalla. Heidän hyökkäyksensä ovat nostattaneet sydämessäni ankaran vihan, joka on tuova kieroutuneille ateisteille ja totuuden väärentäjille kiivaita ja armottomia vastaperusteluja. Muilta osin Risale-i Nurissa käytetty retoriikka on lempeää ja kohteliasta.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 قَالَتْ رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ

"Jumalan, Armeliaan Armahtajan nimeen!"

"Heidän sanantuojansa ovat lausuneet:
 'Epäilettekö Jumalaa, taivaitten ja maan
 Luojaa?'" (14:10)

Koraanin säkeessä ilmoitetun retorisen kysymyksen avulla, joka tekee tyhjäksi kaikki epäilyt kaikkivoivasta Jumalasta, osoitetaan selvästi jumalallisen olemassaolon ykseys.

Ennen keskustelun alkua on mainittava eräs asia:

Matkustaessani Ankarahan vuonna 1922 uskovien moraali oli erittäin korkealla siksi, että islamin armeija oli juuri voittanut kreikkalaiset. Mutta näin, että ateismin iljettävä suuntaus yritti petollisesti horjuttaa, myrkyttää ja tuhota heidän mielensä. Siinä

vaiheessa etsin edellä mainitusta säkeestä apua, sillä se tekee itsestään selväksi Jumalan olemassaolon ykseyden. Kirjoitin arabiaksi tutkielman, joka koostuu kaikkitietävästä Koraanista otetuista todisteista, jotka ovat tarpeeksi tehokas tapa hajottamaan ja tuhoamaan ateismin suuntauksen. Painatin sen Ankarassa Yeni Gün -kirjapainossa, mutta valitettavasti arabian kieltä osaavia oli vähän, ja ne, jotka ottivat sen tosissaan, olivat harvassa. Tutkielman argumentit olivat erittäin tiiviissä ja lyhennetyssä muodossa. Tämän seurauksena tutkielmalla ei ollut sitä vaikutusta, minkä toivoin sillä olevan, ja valitettavasti ateismin suuntaus paisui ja voimistui. Nyt tunnen olevani pakotettu selittämään osan todisteista turkiksi. Koska tietyt tutkielman osat on läpeensä selitetty muissa Risale-i Nurin osissa, ovat ne tässä tiivistelmän muodossa. Ne kaikki yhdistyvät tässä todistuksessa, ja jokaisen niistä voi nähdä tämän todistuksen oleellisena osana.

Johdanto

Oi ihminen! Sinun tulisi tietää, että on olemassa tiettyjä sanamuotoja, joita käytetään yleisesti ja joilla viitataan epäuskoon. Myös uskovaiset käyttävät niitä tajuamatta niiden seurauksia. Selitämme niistä tässä kolme tärkeintä.

Ensimmäinen: "Syyt ovat luoneet tämän."

Toinen: "Se luo itse itsensä - sen olemassaolo alkaa ja myöhemmin lakkaa olemasta."

Kolmas: "Se on luonnollista - luonto tarvitsee sitä ja luo sen."

Koska olentoja on olemassa, ei tätä voi kiistää. Koska jokainen olento tulee olemassa olevaksi viisaalla ja taidokkaalla tavalla, ja koska mikään ei ole vanha vaan jatkuvasti uudistuu, oi totuuden väärentäjä, on sinun pakko sanoa joko että maailman syyt luovat olentoja, esimerkiksi tämän eläimen, jolloin siitä tulee olemassa oleva syiden kasaantuessa yhteen, tai se muodostaa itsensä,

luonto vaatii ja tarvitsee sen olemassaoloa, tai se on loistokkaimman kaikkivaltiaan luoma. Koska järkeilemällä ei voi löytää mitään muuta syytä näiden neljän lisäksi, ja jos ensimmäiset kolme ovat osoittautuneet mahdottomiksi, paikkaansa pitämättömiksi ja absurdeiksi, osoittautuu neljäs jumalallisen ykseyden tapa välttämättä, itsestään selvästi ja epäilyksettä todeksi.

ENSIMMÄINEN TIE

Siinä kuvitellaan, että asioiden ja olentojen syntyminen ja olemassaolo tapahtuvat tämän maailman eri syiden kasaantuessa yhteen. Seuraavaksi tulemme mainitsemaan vain kolme tämänkaltaisen päättelyn mahdottomuuksista.

Ensimmäinen mahdottomuus

Kuvittele apteekki, josta löytyy satoja purnukoita ja pulloja täynnä eri aineita. Näistä lääkkeistä kootaan elävä lääkejuoma ja elävä lääke. Menemme apteekkiin ja huomaamme, että sekoituksia löytyy runsaasti, mutta ne ovat toisiinsa nähden hyvin erilaisia. Tutkimme jokaisen lääkejuoman erikseen ja näemme, että ainesosia on otettu vaihtelevasti mutta tarkoin määrin jokaisesta purkista ja pullosta – yksi gramma tästä, kolme tuosta, seitsemän seuraavasta ja niin edelleen. Jos niitä olisi otettu yksikin gramma vähemmän tai enemmän, lääkejuoma ei olisi kyennyt elämään eikä näyttämään erityistä laatuaan. Seuraavaksi tutkimme elämään kykenevää

sekoitusta. Jälleen kerran ainesosat on otettu eri purkeista tarkoin mittasuhtein niin, että jos niitä olisi otettu hitusen enemmän tai liian vähän, lääke olisi menettänyt erityiset ominaisuutensa.

Vaikka purkkeja on yli viisikymmentä, ainesosia on otettu kustakin tiettyjen mittasuhteiden ja määrien mukaan, jotka ovat kaikki erilaisia. Onko mitenkään mahdollista tai todennäköistä, että outo sattuma tai tuulenpuuska kaataisi pullot ja purkit lattialle, ja vain hyvin tarkat ja erilaiset määrät kutakin läikkyisivät lattialle siten, että ne yhdessä muodostaisivat elävän lääkesekoituksen? Onko mitään taikauskaisempaa, mahdottomampaa ja järjettömämpää kuin tämä? Jos aasi voisi puhua, se sanoisi: "En voi hyväksyä tätä ajatusta!", ja laukkaisi pois.

Samalla tavoin voi jokaista elävää olentoa verrata elävään lääkejuomaan ja jokaista kasvia elävään lääkkeeseen. Ne koostuvat tarkkaan mitatuista aineksista, joita on mittaamattoman monia ja hyvin erilaisia. Jos tämä luetaan syiden ja aineiden ansioksi ja väitetään, että "syyt ovat luoneet tämän", on se satakertaisesti mahdotonta ja ilman järjen hiventä, aivan kuin väittäisi elämään

kykenevän lääkejuoman syntyneen apteekissa pullojen kaaduttua vahingossa.

L y h y e s t i: Tämä maailmankaikkeus on kuin valtava elämän apteekki, jonka välttämättömät, jumalallisella kohtalon vaa'alla mitatut ja Kaikkیتietävän ja Iankaikkisen mahdilla aikaan saadut ainekset voivat syntyä vain rajattoman viisauden, äärettömän tiedon ja kaiken käsittävän tahdon kautta. Se onneton ihminen, joka julistaa, että hän on sokeiden, kuurojen ja tulvien lailla virtaavien aineiden aiheuttamien syiden, seurausten ja luonnon aikaansaannosta, ja se typerä ja houraileva ihminen, joka väittää tämän ihmeellisen lääkkeen kaataneen itsensä ulos pullojen kaatuessa ja muodostaneen näin itsensä, on taatusti julkea ja järjetön. Tämänkaltainen kieltäminen ja epäusko on todellakin tolkutonta järjettömyyttä.

Toinen mahdottomuus

Jos kaikkea ei lueta loistokkaimman Kaikkivaltiaan ansioksi, joka on yksi ja ainoa, vaan syistä johtuvaksi, edellyttäisi se, että monet maailmankaikkeudesta löytyvät aineet ja syyt sekaantuisivat jokaisen elollisen olennon olemukseen. Erilaisten, toistensa

vastakkaisten ja ristiriitaisten syiden pitäisi siis kokoontua omasta tahdostaan ja järjestyä hienoon tasapainoon ja täydelliseen sopu-sointuun sellaisessa pienessä olennessa kuin kärpäsessä, mikä on niin ilmeinen mahdottomuus, että jokainen, jolla on edes hitunen järkeä, sanoisi: "Tämä on mahdottomonta, se ei voi olla totta!"

Kärpäsen pieni keho on yhteydessä maailmankaikkeuden useimpiin ainesosiin ja syihin; se on yhtenveto niistä. Ellei sitä lueta ikuisen yksinvaltiaan ja kaikkivoivan ansioksi, on välttämättöntä, että aineelliset syyt ovat kärpäsen välittömässä läheisyydessä itsenäisesti, jotta ne voisivat ilmetä sen pienessä kehossa ja jokaisessa silmien solussa, jotka ovat pikkuruisia näytteitä sen kehosta. Sillä jos syy on luonteeltaan aineellinen, on välttämättöntä, että se on läsnä välittömässä läheisyydessä ja vaikuttaakseen kappaleen sisällä. Ja tämä edellyttäisi, että hyväksymme ajatuksen maailmankaikkeuden ainesosista ja alkuaineista, jotka ovat fyysisesti läsnä sen pikkuruisen solun sisällä – paikassa, joka on liian pieni jopa sen tuntosarven kärjelle – ja että ne toimisivat siellä mestarillisessa harmoniassa. Tällainen lähestymistapa on häpeäksi jopa kaikkein typerimmille sofisteille.

Kolmas mahdottomuus

Yleisesti hyväksytty sääntö on, että "jos olento on yhtenäinen, on sen voinut luoda vain yksi olento, yhdestä kädestä." Tämä on totta varsinkin silloin, jos elävä olento näyttää olevan täydellisessä järjestyksessä ja herkässä tasapainossa ympäristönsä kanssa. Tämä osoittaa ilmiselvästi, ettei se tullut lukuisien käsien kautta, mikä voisi aiheuttaa ristiriitoja ja sekaannusta, vaan yhdestä ainoasta armollisen ja kaikkietävän kädestä. Siksi sellaisen yhtenäisen, hyvin järjestäytyneen ja tasapainoisen olennon lukeminen lukemattomien eri käsien ja elottomien, tietämättömien, karkeiden, tiedottomien, kaoottisten, sokeiden ja kuurojen luonnollisten syiden ansioksi, on yhtä mieletöntä kuin kaikkien maailman ristiriitaisuuksien hyväksyminen kerralla. Sokeus ja kuurous vain lisääntyisivät niiden tullessa yhteen ja sekoittuessa lukemattomilla mahdollisilla tavoilla. Jos laitamme tämän mahdottoman päätelmän syrjään ja oletamme, että aineellisilla syillä on vaikutuksia, voivat nämä vaikutukset ilmetä vain suoran kontaktin ja kosketuksen kautta. Luonnollisten syiden vaikutus ulottuu vain elävien olentojen ulkokuoreen. Ja kuitenkin näemme, tällaisten olentojen sisäiset tilat, jonne ei

aineellisten syiden vaikutus ylety, ovat kymmenen kertaa herkempiä, paremmassa ja täydellisemmässä järjestyksessä verrattuna ulkokuoreen. Näin ollen pienet elolliset olennot, jotka eivät missään tapauksessa voi pitää sisällään aineellisten syiden vaikutusta, syiden, jotka eivät pysty koskettamaan kuin olentojen ulkokuorta, ovat luomistytöltään hämmästyttävämpiä ja ihmeellisempiä verrattuna isompiin olentoihin. Niiden lukeminen noiden elottomien, tietämättömien, karkeiden, etäisten, ristiriitaisten, kuurojen ja sokeiden syiden ansioksi voi johtua vain satakertaisesta sokeudesta ja tuhatkertaisesta kuuroudesta.

TOINEN TIE

Ajatuksen voi ilmaista lauseessa: "Se muodostaa itse itsensä." Tähänkin liittyy monia mahdottomuuksia ja näkökohtia, joista monet ovat järjettömiä ja. Selitämme mahdottomuuksista kolme.

Ensimmäinen mahdottomuus

Oi, sinä itsepäinen kieltäjä! Itsekkyytesi on tehnyt sinut niin tyhmäksi, että jotenkin olet päättänyt hyväksyä sata mahdottomuutta kerralla. Sinä itse olet olento, etkä jokin yksinkertainen, eloton ja muuttumaton aine. Se, miten toimit, muistuttaa järjestynyttä konetta, jota jatkuvasti uudistetaan: ihanaa palatsia, jossa on jatkuvasti muutos käynnissä. Hiukkaset ja solut toimivat elimistössäsi lakkaamatta. Kehollasi on yhteys ja keskinäinen suhde ulkomaailmaan, mitä tulee ravinnonsaantiin ja lajin jatkumiseen. Näiden toimien parissa työskentelevät hiukkaset ovat hienossa tasapainossa, etteivät herkäät suhteet horjuisi eikä yhteys katkeaisi. Tällä varovaisella tavalla ne tekevät työtänsä, ikään kuin ottaisivat koko maailmankaik-

keuden huomioon. Nähdessään sinun suhteesi siihen ottavat ne asemansa vastaavasti. Ja ulkoiset ja sisäiset aistisi hyötyvät niiden ottamista asemista.

Ellet hyväksy ajatusta, että kehosi hiukkaset ovat kuin pienen pieniä työmiehiä, jotka liikkuvat ikuisesti olemassa olevan Yksinvaltiaan ja Kaikkivoivan lakien mukaisesti, että ne ovat järjestäytynyt armeija tai kuin jumalallista kohtaloa kirjoittavan kynän kärkiä, silloin jokainen silmässäsi sijaitseva hiukkanen tarvitsisi silmän, jolla se pystyisi näkemään jokaisen raajan ja kehosi osan sekä koko maailmankaikkeuden, jonka kanssa olet jatkuvasti vuorovaikutuksessa. Tämän lisäksi sinun täytyisi pitää jokaisen hiukkasen älykkyyttä sadan neron veroisena, riittävänä tietämään ja tunnistamaan kaiken menneisyydestäsi, tulevaisuudestasi, esisistäsi, jälkeläisistäsi, kehosi ainesosien alkuperästä ja syömäsi ravinnon lähteistä.

Tuhannen Platonin tietämyksen ja älykkyyden määrän lukeminen yhden yksittäisen hiukkasen ansioksi, jolla ei ole hiukkaakaan älyä tällaisissa asioissa, on hullua ja tuhatkertaista taikauskoa!

Toinen mahdottomuus

Olemustasi voisi verrata ihmeelliseen palatsiin, jossa on tuhat kuperaa holvikattoa ja jonka kivet pysyvät yhdessä jännitteen ansiosta ja ilman tukea. Olemuksesi on kuitenkin tuhat kertaa ihmeellisempi kuin tällainen palatsi, sillä olemuksesi palatsi uudistuu jatkuvasti ja säännönmukaisesti. Ihmeellistä henkeäsi, sydäntäsi ja muita hienoja elimiäsi lukuun ottamatta jokainen kehosi osa muistuttaa yhtä palatsin holvattua osaa. Kupolin kivien lailla hiukkaset pysyvät yhdessä täydellisessä tasapainossa ja järjestyksessä, ja esimerkiksi silmät ja kieli ovat näin ajateltuna kuin ihmeellinen rakennus, ainutlaatuinen taideteos ja vallan ihme.

Jos nämä hiukkaset eivät olisi maailman-kaikkeuden mestariarkkitehdin komennosta riippuvaisia virkamiehiä, jokaisen niistä pitäisi olla sekä koko kehon hiukkasia ehdottomasti hallitsevia että kullekin täysin alisteisia. Niiden pitäisi olla sekä tasavertaisia että hallitsevassa asemassa vastakkaisiin elementteihin nähden, sekä useimpien ominaisuuksien alkuperä että lähde: ominaisuuksia, jotka koskevat ainoastaan

Välttämättömästi Olemassa Olevaa ja ovat äärimmäisen selvärajaisia, täydellisessä muodossa ja täydessä järjestyksessä olevia yksilöllisiä kappaleita, jotka voisivat vain kautta ykseyden mysteerin olla yhden ja ainoan työtä.

Kuka tahansa, jolla on edes hiukan älyä, ymmärtää, mikä ilmeinen mahdottomuus on lukea tällainen ihmiskäden työ hiukkasten ansioksi.

Kolmas mahdottomuus

Jos olemuksesi ei ole kirjoitettu ikuisesti olemassa olevan Yksinvaltiaan ja Kaikkivoivan – joka on yksi ja ainoa – kynällä, vaan olisi luonnon syiden seurausta, luonnossa täytyisi olla painolaattoja enemmän kuin kehossasi on soluja, ja lisäksi useita tuhansia niiden järjestettyjä yhdistelmiä. Esimerkiksi voimme ottaa tämän kirjan, jota nyt pidämme kädessämme. On hyvin mahdollista, että yksittäinen kynä on voinut kirjoittaa sen luottaen kirjoittajansa tietämykseen. Jos kirjaa ei ole kirjoitettu, eikä sitä lueta sen kirjoittajan kynän ansioksi, ja jos sanotaan, että se on olemassa itsestään tai lasketaan luonnollisten syiden seuraukseksi, pitäisi painetulla kirjalla olla jokaiselle kirjaimelle oma erilainen

kynänsä tai painolaattansa, jotta se voitaisiin painattaa. Kirjapainossa täytyy olla kullekin aakkosten kirjaimelle omat merkkinsä, jolloin kirjan kirjaimet syntyvät niiden avulla – yhden kynän sijaan jokaiselle kirjaimelle on tarpeen oma kynänsä.

Kuten tiedämme, joskus voi olla niin, että kokonainen sivu on täytetty yhdellä ainoalla suurella kirjaimella, joka on kirjoitettu pienellä kynällä ja hyvin hienolla käsialalla. Tällaisessa tapauksessa tuhat kynää olisi tarpeen yhden ainoan kirjaimen tekemiseen. Jos tämä taidonnäyte ottaisi kirjaimen sijaan kehosi muodon kaikkine ainesosineen järjestettynä samankeskisiin solumaisiin ympyröihin, jokaisessa ympyrässä, jokaisella ainesosalla ja jokaisella yhdistelmällä, jonka ne muodostavat, täytyisi olla omat painolaattansa.

Jos väität tämän olevan mahdollista, vaikka siihen sisältyy sata mahdottomuutta, ellei niitä lueta yhden kynän ansioksi, silloin hyvin järjestetyt, taidokkaasti tehdyt kirjasimet, virheettömät painolaatat ja rautaiset kynät on valmistettava. Silti olisi tarpeen tehdä yhtä monta kynää, painolaattaa ja kirjasinta. Kaikki pitäisi olla taitavasti tehty, moitteettomassa järjestyksessä, toisiinsa nähden

hyvin järjesteltyjä jne. Tämä sarja jatkuisi loputtomiin.

Nyt sinäkin ymmärrät! Tähän ajattelutapaan sisältyy mahdottomuuksia ja taikauskoa vähintään kehosi hiukkasten määrän verran. Oi, Jumalan kieltäjä! Ymmärrä tämä ja lopeta harhailu pimeydessä!

KOLMAS TAPA

”Luonto edellyttää ja luonto saa sen aikaan.” Tämä lausunto sisältää monia mahdottomuuksia. Me mainitsemme niistä tässä kolme.

Ensimmäinen mahdottomuus

Ellei olennoista yleensä, ja erityisesti tarkkanäköisistä ja viisaista elollisista olennoista, löytyviä taitavia kykyjä ja luovuutta lueta jumalallista kohtaloa kirjoittavan kynän ja lankaikkisen auringon mahdin ansioksi, ne nähdään luonnon eri voimien aikaansaannoksena – voimien, jotka ovat sokeita, kuuroja ja kykenemättömiä ajattelemaan. Tästä seuraa väistämättömästi se, että luonnon pitäisi olla joko läsnä kaikissa niiden luomiseen käytetyissä koneissa ja painokoneissa, joita niiden luomiseen on käytetty, tai luontoon pitäisi sisältyä niin paljon voimaa ja viisautta, että se voisi luoda maailmankaikkeuden ja hallita sitä. Syy tähän on seuraava:

Auringon valo ja heijastukset näkyvät maan päällä kaikissa pienissä lasinsirpaleissa

ja pisaroissa. Jos näitä pienoiskoossa heijastuvia kuvitteellisia aurinkoja ei lueta taivaalla olevan auringon ansioksi, olisi tarpeen hyväksyä auringon olemassaolo jokaisessa tulitikun päätäkin pienemmässä lasipalassa, jolla on auringon ominaisuudet. Vaikka lasipala on pieni kooltaan, näkisimme siinä auringon koko olemuksen – ja siten hyväksyisimme, että todellisia aurinkoja on lasipalojen verran.

Aivan samalla tavalla, jos olentoja ja elollisia olentoja ei lasketa suoraan Iankaikisen auringon nimien ilmentymiksi, tulee hyväksyä, että kussakin olennessa ja etenkin elollisissa olennoissa piilee luonto, voima tai yksinkertaisesti Jumala, joka ylläpitää rajatonta voimaa, tahtoa, tietoa ja viisautta. Tällainen ajatus on kaikkein järjettömin ja taikauskoisin kaikista maailmankaikkeuden mahdottomista päätelmistä. Se osoittaa, että ihminen, joka lukee maailmankaikkeuden Luojan taiteen kuvitteellisen, merkityksettömän ja tiedostamattoman luonnon ansioksi, on epäilemättä tietämättömämpi totuudesta kuin eläin.

Toinen mahdottomuus

Jos olentoja, jotka ovat parhaassa järjestyksessä, hyvin mitattuja, viisaita ja taiteellisesti suunniteltuja, ei lueta äärettömän vahvan ja viisaan Jumalan ansioksi, vaan ne lasketaan luonnon aikaansaannoksiksi, olisi jokaisessa maankuoren tomuhiukkasessa oltava yhtä monta tehdasta ja painolaattaa kuin koko Euroopasta löytyy, jotta jokainen tomuhiukkanen pystyisi tuottamaan ja muodostamaan äärettömästi kukkia ja hedelmiä. Maaperä on kasvun alkuperä ja eräänlainen tehdas, joka tuottaa kasveja. Kukkien siemenet kylvetään kulholliseen multaa, joka suorittaa velvollisuutensa kukkaruukkuna. Kulhollisessa multaa voimme nähdä potentiaalin, joka antaa hahmoja ja muotoja kylvetyille kukille, jotka poikkeavat suuresti toisistaan. Ellei tätä kykyä lasketa loistokkaimman Kaikkivaltiaan ansioksi, tällaista ei voisi tapahtua ilman, että kulhollisessa multaa olisi aineettomia, erilaisia luonnonmukaisia koneita jokaista kukkaa varten.

Tämä johtuu siitä, että siementen, kuten esimerkiksi siittiöiden ja munasolujen, koostumus

on samanlainen. Ne koostuvat järjestäytymättömästä, muodottomasta, tahnamaisesta seoksesta happea, vetyä, hiiltä ja typpeä. Koska ilma, vesi, lämpö ja valo ovat kukin yksinkertaisia, tiedottomia ja virtaavat kaikkea vastaan tulvien, se, että kaikki erilaiset kukkien muodot ilmestyvät maaperästä hyvässä järjestyksessä ja taitavalla tavalla kuin itsestään selvästi ja välttämättömyyden sanelemana, edellyttää, että kulhollisessa multaa on aineettomia pienoismalleja painokoneista ja tehtaista, joiden määrä vastaisi painokoneiden ja tehtaiden määrää Euroopassa, jotta ne voisivat kutoa tämän suuren määrän eläviä kankaita ja tuhansia erilaisia kirjailtuja tekstiilejä.

Tästä voit nähdä, kuinka pitkälle luonnon-tieteilijöiden epäuskoinen ajatus on harhautunut järjen valtakunnasta. Aivottomat teeskentelijät, jotka kuvittelevat luonnon olevan Luoja, väittävät olevansa tieteilijöitä ja järjen miehiä. Näe, kuinka kaukana järjellisestä tieteestä on heidän ajatuksensa. He ovat tehneet mahdottomasta taikauskosta itselleen tien. Näe tämä ja naura heille!

K y s y m y s: Jos tällaisia epätavallisia mahdottomuuksia ja ylipääsemättömiä vaikeuksia ilmenee, kun olennot luetaan

luonnon ansioksi, kuinka nämä vaikeudet sitten poistetaan, kun olennot lasketaan ainoanKaikkivaltiaan Jumalan ansioksi? Ja kuinka monimutkainen mahdottomuus muuttuu helpoksi välttämättömyydeksi?

V a s t a u s: Näimme ensimmäisessä mahdottomuudessa, että auringon heijastuksen ilmentymä näyttää sen kirkkauden ja vaikutuksen kuvitteellisten miniatyyriaurinkojen kautta helposti ja vaivatta aina pienimmästä hiukkasesta valtavimpaan merenpintaan asti. Jos jokaisen hiukkasen suhde aurinkoon katkeaa, tulee hyväksyä, että todellinen aurinko voi olla olemassa – hankaluuksien kautta ja mahdottomuuksien tasolla, jokaisessa pikkuruisessa hiukkasessa.

Samoin jos jokainen olento luetaan suoraan ainoanKaikkivaltiaan Jumalan ansioksi, jokaiselle olennot voidaan helposti välittää kaikki tarpeellinen ja välttämätön tämän yhteyden ilmenemisen kautta. Jos yhteys katkeaa, jokainen olento palautuuasemastaan virkamieheksi ilman velvollisuuksia ja hänet jätetään luonnon ja oman onnensa nojaan, on syytä olettaa, että hänen tiellensä nousisi satatuhatta vaikeutta ja estettä, joiden määrä saavuttaisi mahdottoman tason. Samalla sokealla luonnolla olisi voima ja viisaus luoda

ja hallita maailmankaikkeutta, jotta se voisi synnyttää uskomattoman elollisen koneen, kuten kärpäsen, joka on kuin maailmankaikkeuden pieni hakemisto. Tämä on tuhatkertaisesti mahdotonta!

L y h y e s t i: Aivan kuin on mahdotonta ja poissuljettua, että Välttämättömästi Olemassa Olevalla olisi kumppaneita, niin on myös toisten sekaantuminen Hänen jumalallisuuteensa ja luomistyöhönsä.

Mitä tulee Toisessa mahdottomuudessa ilmenneisiin vaikeuksiin, monissa Risale-i Nurin osissa on osoitettu, että jos kaikkien asioiden katsotaan johtuvan Yhdestä ja Ainoasta, tulevat kaikki asiat yhtä helppoiksi ja vaivattomiksi kuin yksittäinen asia. Jos ne katsotaan johtuvaksi syistä ja luonnosta, yksittäinen asia tulee yhtä vaikeaksi kuin kaikki asiat yhteensä. Tämä on osoitettu lukuisin murskaavin todistein, ja yhteenveto niistä on seuraava:

Jos ihminen on kuninkaan sotilas tai virkamies ja näin ollen sidottu kuninkaaseen, voi hän suorittaa tehtäviä – riippuen yhteyden vahvuudesta – jotka ylittävät reilusti yksittäisen ihmisen vahvuuden. Hän voi tilaisuuden tullen vangita toisen kuninkaan

oman kuninkaansa nimissä, vaikka hän ei itse kantaisi varusteita tai omaisi voimia, jotka ovat tarpeen tehtävän ja työn suorittamiseen. Yhteydestä johtuen kuninkaan aarrekkamio ja armeija, jotka ovat hänen takanaan ja tukipisteensä, kantavat hänen varusteensa ja voimanlähteensä, joten hänen suorittamansa palvelukset saattavat olla yhtä suuria kuin kuninkaan velvollisuudet ja yhtä mahtavia kuin armeijan toimet.

Muurahainen oli kuin virkamies ja tuhosi faaraon palatsin. Jumalyhteyden ansiosta kärpänen tappoi Nimrudin, ja vehnänjyvän kokoinen männyn siemen valmistaa kaikki valtavan männyn osat².

² Kyllä, tämän yhteyden kautta siemen saa käskyn jumalalliselta kohtalolta ja täyttää suurenmoisen velvollisuutensa. Mikäli yhteys katkaistaisiin, itse siemenen luominen vaatisi enemmän laitteita, voimaa ja taitoa kuin valtavan männyn luominen. Vuorella olevan männyn, joka on jumalallisen voiman työtä, täytyisi olla fyysisesti läsnä kaikkine jäsenineen ja osineen, joka on mahdollista vain puun siemenessä ja jumalallisen kohtalon aikaansaamana. Sillä siemen on kuin mahtavan puun tehdas. Ja siinä oleva tarkoituksenmukainen ja potentiaalinen puu todentuu ulkoisessa maailmassa jumalallisen voiman kautta ja muuttuu fyysiseksi männnyksi.

Jos yhteys katkeaa ja ihminen vapautetaan virkamiehen tehtävistään, on hänen pakko itse kantaa työssään tarpeelliset varusteet ja voimanlähteet. Hän voi suorittaa vain sellaisia tehtäviä, jotka ovat hänen kanta-miensa voimanlähteiden ja panosten mukaisia. Jos häntä vaaditaan tässä tilanteessa suorittamaan tehtävänsä alkuperäisen tilanteen mukaisesti ja erittäin helposti, on tarpeen lastata hänen selkäänsä armeijan vahvuuden verran voimanlähteitä ja kuninkaan kaikki ammustehtaot. Jopa klovnit, jotka keksivät tarinoita ja taikauskoa saadakse ihmisset nauramaan, häpeäisivät tätä kummallista ajatusta.

L y h y e s t i: Kaikkien olentojen lukeminen Välttämättömästi Olemassa Olevan ansioksi on hyvin helppoa ja tarkoituksenmukaista, kun taas luonnon pitäminen vastuussa niiden luomisesta on niin vaikeaa, että se on jopa mahdotonta ja järjenvastaista.

Kolmas mahdottomuus

Seuraavat kaksi vertausta, jotka sisältyvät muihin Risale-i Nurin osiin, selittävät tätä mahdottomuutta:

Sivistymätön villi astui palatsiin, joka oli rakennettu tyhjään autiomaahan ja saatettu

valmiiksi ja koristeltu sivilisaation kaikilla hedelmillä. Hän silmäili sen sisustusta ja näki tuhansia sopusuhtaisia ja taiteellisesti suunniteltuja kohteita. Moukkamaisuutensa ja älyttömyytensä takia hän sanoi: "Kenelläkään ulkopuolisella ei ole ollut tekemistä tämän kanssa. Jonkun sisällä olevan on täytynyt tehdä tämä palatsi ja kaikki sen sisällä oleva." Hän alkoi tutkia palatsia, eikä näyttänyt mahdolliselta edes hänen sivistymättömästä mielestään, että mikään, mitä hän näki, olisi voinut saada asioita aikaan.

Myöhemmin hän näki muistikirjan, johon oli kirjoitettu palatsin rakennussuunnitelma ja -ohjelma, sekä hakemisto ja ohjeet sen ylläpitämiseksi. Muistikirjalla ei ollut käsiä, silmiä tai työkaluja, kuten ei muillakaan palatsin esineillä, joten se oli täysin kykenemätön rakentamaan ja sisustamaan palatsia. Koska hän näki, että verrattuna kaikkiin muihin asioihin muistikirja oli yhteydessä koko palatsiin, sillä se sisälsi kaikki teoreettiset lait, oli hänen pakko sanoa: "Tämä muistikirja on järjestänyt, tilannut ja koristellut palatsin, muotoillut kaikki nämä esineet ja asettanut ne paikoilleen." Hänen sivistymättömyytensä muuttui naurettavaksi lörpötykseksi.

Tässä vertauksessa moukka, joka kannattaa luonnontieteilijöiden ajatusta, joka kieltää Jumalan, astuu maailmankaikkeuden palatsiin, joka pitää sisällään ihmeellisiä viisauden esimerkkejä ja on huomattavasti paremmin järjestetty ja täydellisempi kuin vertauksen palatsi. Hän ei ajatellut, että se on välttämättömästi olemassa olevan Jumalan taideteos, joka on hänen kuvittelemiensa mahdollisuuksien piirin ulkopuolella. Tätä ajatusta vältellen näki hän jumalallisen käytännön lakikokoelman ja taiteen hakemiston, jotka ovat kuin jumalallisen kohtalon kirjoitus- ja poistoalusta sille, mikä on mahdollista. Koska jatkuvasti muuttuva muistikirja sisältää jumalallisen voiman lakien toimivuuden, jota on täysin väärin ja virheellisesti nimetty "luonnoksi", hän sanoo:

"Nämä asiat vaativat syyn, ja millään muulla kuin tällä muistikirjalla ei näytä olevan suhdetta tähän kaikkeen. Järki ei voi millään muotoa hyväksyä, että tämä näkemätön, tiedostamaton ja voimaton muistikirja voisi toteuttaa luomisen, joka on kiistattomasti jumalallista työtä ja vaatii äärettömiä voimia. Koska en tunnista iankaikkista Tekijää, uskottavin selitys on sanoa, että muistikirja teki ja tekee sen, siispä sanon niin." Tähän vastaamme:

Sinä erheellinen onneton! Typeryytesi ylittää kaiken kuviteltavissa olevan. Nosta pääsi pois luonnon suosta ja katso itseäsi ylemmäs! Näe loistokkain Tekijä, jota kaikki olennot hiukkasista planeettoihin todistavat eri kielillään ja jota kohti ne osoittavat-sormillaan. Katso ikuisuuden Vähentäjän ilmentymää, joka rakentaa palatsin ja joka kirjoittaa sen ohjelman muistikirjaan. Tutki Hänen asetuksiaan, kuuntele Koraania. Vapaudu kuumeisesta houreestasi!

Toinen vertaus: Rahvaanomainen tollo astui upeaan palatsiin ja näki siellä erittäin kurinalaisen armeijan suorittamassa harjoituksiaan yhtenäisin liikkein. Hän havaitsi pataljoonan, rykmentin ja divisioonan seisovan asennossa ja levossa, marssivan ja alkavan ampuu komennosta kuin yhtenä sotamiehenä. Koska hänen töykeä, sivistymättömän mielensä ei voinut ymmärtää, hän kiisti sen, että komentaja oli antanut komennon maan lakien ja kuninkaallisten määräysten mukaan, ja kuvitteli sotilaiden olevan kiinnitettyjä toisiinsa naruilla. Hän ajatteli, että sen on oltava ihmeellinen naru.

Myöhemmin hän jatkoi matkaansa, kunnes tuli Hagia Sofian vertaisen moskeijan luokse. Hän astui sisään perjantairukouksen aikaan ja katseli muslimien seurakuntaa nousemassa,

kumartamassa, polvistumassa ja istumassa miehen äänen mukaisesti. Koska hän ei ymmärtänyt Jumalan shariaa, joka koostuu kokoelmasta henkeviä ja taivaallisia lakeja, eikä ymmärtänyt aineettomia lakeja, jotka tulevat komentoina näiden lakien Laativaltalta, kuvitteli hän, että seurakunta oli sidottu toisiinsa fyysisellä narulla ja että tämä ihmeellinen naru sai heidät liikkumaan kuin marionetit. Tultuaan tähän johtopäätökseen, joka on niin järjetön, että saa tietämättömänkin ulvomaan naurusta, hän jatkoi matkaansa.

Aivan kuin tässä vertauksessa ateisti, joka kannattaa materialistista ajattelua, mikä on torjumista ja puhdasta julmuutta, astui hän maailmankaikkeuteen, joka on luomattoman ja ikuisen Yksinvaltiaan rajattoman sotajoukon huikea kasarmi ja ikuisesti Palvotun hyvin järjestetty moskeija. Hän kuvitteli iankaikkisen Hallitsijan viisaudesta kumpuavien maailmankaikkeuden aineettomien lakien olevan aineellisia ja fyysisesti olemassa olevia – ja oletti jumalallisen yksinvaltiuden teoreettisilla lailla, suur sharian säännöillä ja määräyksillä, sekä luomisen sharialla, jotka ovat aineettomia ja olemassa ainoastaan tietona, olevan kullakin ulkopuolinen, aineellinen ja fyysinen olemassaolo. Noiden

lakien asettaminen jumalallisen voiman tilalle, joka saa alkunsa jumalallisista tiedon ja puheen ominaisuuksista ja on olemassa vain tietona, luomistapahtuman laskeminen näiden lakien ansioksi, nimen "luonto" niihin liittäminen ja sen olettaminen, että voima – joka on vain osoitus jumalallisesta vallasta – on itsenäinen ja kaikkivoipa, on tuhat kertaa pahempaa tietämättömyyttä kuin tämän vertauksen tietämättömyys.

L y h y e s t i: Jos naturalistien luonnoksi kutsumalla kuvitteellisella ja hataralla käsitteellä on ulkoinen todellisuus, voi se enimmillään olla taideteos, ei taiteilija. Se on koruommel, muttei koruompeleen tekijä. Se voi olla joukko käskyjä, muttei käskyjen antaja. Se on ehkä luomisen lakien ruumiillistuma, muttei lakien säätäjä. Se voi olla luotu Jumalan arvokkuuden verhoksi, muttei voi olla luoja. Se on passiivinen ja luotu, muttei luova tekijä. Se on laki, mutta ei mahti, eikä sillä voi olla omaa valtaa. Se voi olla vastaanottaja, muttei lähde.

L o p u k s i: Olennot ovat olemassa. Kuten tämän tutkielman alussa todettiin, järki ei pysty selittämään olentojen olemassaoloa kuin neljällä mainitulla tavalla, joista kolme todettiin ratkaisevasti kolmen selkeän mah-

dottomuuden avulla paikkaansa pitämättömiksi ja järjettömiksi. Näin ollen neljäs tapa, jumalallisen ykseyden tapa, tulee pakostakin ja itsestään selvästi todistettua vakuuttavasti todeksi. Neljäs tapa noudattaa alussa siteerattua lausetta:

أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

"Onko mitään epäilyksiä Jumalasta, taivaan ja maan Luojasta?"

Kysymys osoittaa selvästi, ettei voi olla epäilystäkään välttämättömästi olemassa olevan Jumalallisuudesta eikä siitä, että kaikki asiat virtaavat suoraan Hänen voimallisesta kädestään ja että taivaat ja maa ovat Hänen valtansa alaisia.

Oi, sinä onneton syiden ja luonnon palvoja! Koska jokainen asia ja jokaisen asian luonne on luotu, on se täynnä taidetta ja uusiutuu jatkuvasti. Ja kuten seuraus, on myös jokaisen asian näennäinen syy luotu. Koska jokaisen asian olemassaolo tarvitsee paljon välineitä ja työkaluja, täytyy olla absoluuttisen mahdin Haltija, joka luo luonnon ja saattaa syyt olemassa oleviksi. Ja tällä ehdottomalla Kaikkivaltiaalla ei ole tarvetta heikoille välikäsille jakamaan Hänen jumaluuttaan ja luomakuntaansa. Jumala varjelkoon! Hän luo

yhtä aikaa syyn ja seurauksen. Osoittaakseen viisautensa Hänen nimiensä ilmentymät luovat ilmeisen syy-yhteyden ja järjestyksen, jonka kautta Hän tekee syistä ja luonnosta voimansa verhon, jotta asioiden ilmeiset viat, vastoinkäymiset ja puutteet luettaisiin niiden syyksi ja tällä tavoin Hänen arvokkuutensa säilyisi.

Onko kellosepälle helpompaa tehdä ensin kellon hammaspyörät ja sitten järjestää ne kelloksi? Vai onko hänelle helpompaa laittaa jokaiseen hammaspyörään hieno kone ja jättää kellon valmistus noiden koneiden elottomien käsien harteille? Eikö tämä ole mahdollisuuksien ulottumattomissa? Voit todellakin tehdä arviosi järkeilyllä ja kertoa mielipiteesi!

Onko kirjurille helpompaa kerätä mustetta, kyniä ja paperia ja niitä käyttäen kirjoittaa itse kirja? Vai onko hänelle helpompaa luoda paperille, kynille ja musteelle kirjoituskone, joka vaatii enemmän taidetta ja vaivaa kuin kirja, jota voidaan käyttää vain tiettyyn kirjaan ja sitten sanoa tiedottomalle koneelle itse asiaan puuttumatta: "Kirjoita sinä!" Eikö se ole sata kertaa vaikeampaa kuin että kirjuri kirjoittaisi sen itse?

K y s y m y s: Kyllä, on sata kertaa vaikeampaa luoda kone, joka kirjoittaa kirjan, kuin kirjoittaa se itse. Mutta eikö se ole tavallaan helpompaa, koska kone tuottaa lukuisia kopioita samasta kirjasta?

V a s t a u s: Rajattoman valtansa kautta Ikuisuuden Vähentäjä uudistaa jatkuvasti nimiensä äärettömiä ilmenemismuotoja esitelläkseen niitä eri tavoin. Ja tämän jatkuvan uudistumisen kautta Hän luo asioiden olemukset ja erityispiirteet sillä tavalla, ettei mikään kaikkivaltiaan Jumalan kirjelmä tai jumalallinen kirja voi olla samanlainen kuin mikä tahansa muu kirja. Joka tapauksessa jokaisella on erilaisia ominaisuuksia ilmaise-massa erilaisia merkityksiä.

Jos sinulla on silmät, katso ihmisen kasvoja: näet, että Aatamin ajoista nykypäivään ja ikuisuuteen asti, jokaisilla kasvoilla on omat tunnusmerkkinsä, jotka ovat sopusoinnussa keskeisten elinten kanssa, mikä on selvä tosiasia. Jokaisten kasvojen voidaan ajatella olevan eri kirja. Jotta taideteos saataisiin järjestykseen, tarvitaan erilaisia kirjoitusvälineitä, asetelmia ja kokoonpanoja. Materiaalien keräämiseksi, sijoittamiseksi ja jokaisen olemassaolon

kaikkien tarpeellisten osasten sisällyttämiseksi tarvitaan täysin erilainen työpaja.

Vaikka tiesimme sen mahdottomaksi, ajattelimme, että luonto on kuin kone, joka latoo ja tulostaa kuin painokone konsanaan. Lajien järjestäminen tiettyyn järjestykseen ja niiden ainesten kokoaminen, joista muodostuu elollisen olennon ruumis – jonka luominen on taatusti sata kertaa vaikeampaa kuin kokoonpano tai käskyjen antaminen – on tehtävä erityisiin mittasuhteisiin, tietyssä järjestyksessä, tuotava luomakunnan etäisimmästä äärestä ja asetettava painokoneeseen. Mutta voidakseen tehdä nämä kaikki asiat tarvitaan vielä painokoneen luoja, ehdottoman Kaikkivaltiaan, voima ja tahto. Oletamus painokoneesta on täysin merkityksetöntä taikauskoa.

Kuten kellon ja kirjan vertauksissa, loistokkain Tekijä, jolla on valta yli kaiken, on luonut syyt ja seuraukset. Viisautensa kautta Hän sitoo yhteen syyn ja seurauksen. Tahtonsa kautta on Hän määritellyt suuren sharian ja luomisen sharian, jotka koostuvat jumalallisista laeista ja koskevat maailmankaikkeuden jokaista liikettä. Hän on määritellyt olentojen luonteen, joka on peilinä asioiden ilmentymille ja on niiden

heijastumaa. Voimansa kautta on Hän luonut luonnolle kasvot, jotka ovat saaneet ulkoisen olemassaolon. Hän on myös luonut luontoon asioita ja sekoittanut ne keskenään.

Onko nyt helpompaa hyväksyä tämä tosiasia, joka on lukemattomien järkeen-käypien todisteiden summa – emmekö ole pakotettuja hyväksymään sitä? Vai onko helpompaa tuottaa fyysisiä olemuksia, joita kutsutaan syiksi ja seurauksiksi ja jotka ovat elottomia, tajuttomia, luotuja ja yksinkertaisia, ja hankkia lukematon määrä välineitä ja laitteita, joita jokaisen asian olemassaolo tarvitsee, ja tehdä asioita, joita tehdään viisaasti ja tarkkanäköisesti? Eikö tämä ylitä täysin mahdollisuuksien rajat? Jätämme päätöksen sinulle ja järjettömälle mielellesi.

Epäuskoinen luonnonpalvoja vastaa: "Koska pyydät minua olemaan oikeudenmukainen ja rehellinen, on minun tunnustettava, että tapa, jota olen tähän asti seurannut, on väärä, mahdoton, vahingollinen ja karkea. Jokainen, jolla on edes hitunen järkeä, ymmärtää edellä esitetyistä analyyseistä, että luomistyön laskeminen syiden ja luonnon tekemiksi on poissuljettua ja mahdotonta ja että kaiken lukeminen suoraan Välttämättömästi Olemassa Olevan ansioksi ei ole vain

välttämätöntä vaan myös tarpeellista. Sanon: "YLISTETTY OLKOON JUMALA USKOSTA" ja uskon Häneen. Minulla on vain yksi epäily:

"Uskon, että kaikkivaltias Jumala on Luoja, mutta mitä harmia siitä seuraa Hänen jumallisuutensa suvereniteetille, jos jollain pienellä syyllä on vaikutus merkityksettömien asioiden luomiseen, joka siten tuo Hänelle itselleen hieman kiitosta ja tunnustusta? Vähentääkö se jollain tavalla Hänen suvereniteettiaan?"

V a s t a u s: Kuten olemme kiistatta muissa Risale-i Nurin osissa osoittaneet, on hallitsevan vallan merkki epäjärjestyksen estäminen. Vähäpätöisinkään hallitsija tai virkamies ei hyväksy oman poikansa vallan tavoittelua – ei edes vaikutusvaltansa piirissä. Vaikka kyseessä olivat kalifit, tietyt hurskaat sulttaanit murhauttivat perusteettomasti viattomia poikiansa tajutessaan poikien voivan puuttua valtaansa. Tämä osoittaa, kuinka keskeistä hallitsevalle vallalle on häiriön estämisen sääntö. Sekaantumisen ennaltaehkäisyn sääntö, jota vallan luontainen yhtenäisyys edellyttää, on osoittanut vahvuutensa ihmiskunnan historiassa aina suurten mullistusten kautta, silloin kun

kaupungilla on esimerkiksi ollut kaksi kuvernööriä tai maalla kaksi kuningasta.

Hallitseva valta ja suvereniteetti ovat pelkkä varjo ihmisessä, joka on kyvytön ja avun tarpeessa. Hän pyrkii estämään epäjärjestyksen syntymistä ja muiden sekaantumista, eikä hän hyväksy puuttumista yksinvaltaansa vaan pyrkii säilyttämään riippumattomuutensa niin mustasukkaisesti. Jos voit, niin vertaa tätä ylistettyyn Valtiaaseen, jonka kiistaton yksinvaltiutus ja kaikkialle ulottuva valta on jumalallista alkuperää, jonka kiistaton itsenäisyys on ykseyttä ja jonka kiistaton omavaraisuus on absoluuttista valtaa. Ymmärrä, että hallitusvallan välttämätön edellytys ja väistämätön seuraus on epäjärjestyksen estäminen, osallisuuden ennaltaehkäisy ja kumppanien hylkiminen.

Koskien epäilyksesi jälkimmäistä osaa sanoit: "Jos jotkut vähäiset olennot ovat alisteisia tietyille syille, aiheuttaako tämä vajeen siinä, mitä tulee kaikkien olentojen alkusyyhyn, hiukkasista planeettoihin, joista viimeksi mainitut on suunnattu kohti Välttämättömästi Olemassa Olevaa, ehdotonta kaiken palveluksen kohdetta?"

V a s t a u s: Maailmankaikkeuden viisain Luoja teki universumista kuin puun ja tietoisista olennoista sen parhaimmat hedelmät. Tietoisien olentojen joukosta teki Hän ihmisestä sen täydellistyneimmän hedelmän. Ja ihmisen tärkein hedelmä, joka on seurausta hänen luomisestaan, hänen sisäsyntyisen luontonsa päämäärä ja hänen elämänsä hedelmä, on hänen kiitollisuutensa ja palvontansa Jumalalle. Täydellisen viisas ja täydellinen Käskynhaltija, Yksi ja Ainoa, joka loi maailmankaikkeuden tehdäkseen itsensä tunnetuksi ja rakastetuksi, voisiko Hän antaa ihmiselle, maailmankaikkeuden hedelmälle, mitään muuta kuin kiitoksen ja palvonnan lahjat, jotka ovat hänen kaikkein ylevimmät hedelmänsä? Tekisikö Hän siis turhaksi ja tuloksettomaksi luomisen ja maailmankaikkeuden hedelmän, mikä olisi täysin vastoin Hänen viisauttaan? Jumala varjelkoon! Tyytyisikö Hän siihen, että palvonta lakkautetaan tavalla, joka kieltäisi Hänen viisautensa ja jumalallisuutensa? Ja vaikka Hän ilmaisee tekojensa kautta, että Hän haluaa tehdä itsensä tunnetuksi ja rakastetuksi ilman rajoja, antaisiko Hän täydellisimmän olentonsa unohtaa itsensä luovuttamalla syille kiitoksensa ja kiitollisuutensa, rakkautensa ja palvontansa, ja

saattaisi heidät kieltämään maailmankaikkeuden ylevän tarkoituksen?

Oi ystävä, joka olet luopunut luonnon palvonnasta! Nyt sinulla on puheenvuoro.

Siihen hän vastasi:

”Kaikki ylistys Jumalalle, sillä minun kaksi epäilystäni on nyt ratkaistu. Ja kaksi todistettasi, jotka koskevat jumalallista ykseyttä ja osoittavat, että Hän on ainoa todellinen palvonnan kohde ja ettei mikään muu kuin Hän ole todella palvonnan arvoinen, ovat niin suurenmoisia ja voimakkaita, että niiden kieltäminen vaatisi yhtä paljon ylimielisyyttä kuin kieltäisi auringon ja päivien kierron.”

PÄÄTELMÄ

Henkilö, joka luopui ateistisesta naturalismistaan ja alkoi uskoa, sanoi: ”Kaikki ylistys kuuluu Jumalalle. Minulla ei ole enää mitään epäilyksiä, mutta on vielä muutamia itseäni kiinnostavia kysymyksiä.”

ENSIMMÄINEN KYSYMYS

”Kuulemme monien laiskojen ihmisten ja niiden, jotka laiminlyövät viisi päivittäistä rukousta, kysyvän: ”Miksi kaikkivaltias Jumala tarvitsee palvontaamme niin paljon, että Koraanissa Hän ankarasti ja väsymättä

nuhtelee niitä, jotka luopuvat palvonnasta, ja uhkaa heitä hirveimmällä mahdollisella rankaisulla eli helvetillä? Miten se on sopu-soinnussa Koraanin tyylin kanssa, joka on maltillinen, lauhkea ja oikeudenmukainen, mutta osoittaa äärimmäistä ankaruutta merkityksettömässä, vähäpätöisessä epäkohdassa?

Vastaus: Kaikkivaltias Jumala ei tarvitse palvontaasi eikä myöskään mitään muuta. Sinä itse tarvitset palvontaa, sillä todellisuudessa olet sairas. Kuten olemme osoittaneet monissa Risale-i Nurin osissa, palvonta on eräänlainen lääke henkisiin haavoihisi. Ymmärrät varmaan, miten järjetöntä olisi, jos sairas ihminen vastaisi ystävälliselle lääkärille, joka vaatii häntä ottamaan hyödyllisiä lääkkeitä: "Mikä tarve sinulla on, kun vaadit minua ottamaan lääkkeitä?"

Mitä tulee vakaviin uhkiin ja pelottaviin rangaistuksiin Koraanissa koskien palvonnasta luopumista, voidaan niitä verrata kuninkaaseen, joka suojellakseen alamaistensa oikeuksia langettaa ankaran rangaistuksen tavalliselle ihmiselle sen mukaisesti kuin hänen rikoksensa loukkaa näitä oikeuksia.

Samaan tapaan ihminen, joka luopuu palvonnasta ja rituaalirukouksesta, rikkoo

merkittävällä tavalla oikeuksiaan, jotka ovat luomattoman ja ikuisesti Yksinvaltiaan säättämiä, ja toimii epäoikeudenmukaisesti niitä kohtaan. Olentojen täydellisyys ilmenee ylistämisen ja palvonnan kautta, joka suunnataan kohti heidän Tekijäänsä. Ken hylkää palvonnan, ei pysty näkemään sen merkitystä ja näin ollen kiistää sen. Olennot saavuttavat korkea-arvoisen aseman palvon- tansa ja ylistyksensä ansiosta, jokaisen ollessa kaikkivaltiaan Jumalan kirjelmä ja hyvänte- kijänsä nimien heijastuma. Koska palvonnan hylkääjä alentaa olennot korkeasta asemastaan ja pitää niitä joutavina, elottomina, päämäärät- töminä ja velvollisuudettomina, loukkaa hän niitä ja kiistää ja rikkoo niiden täydel- lisyyden.

Jokainen näkee maailman omasta peilistään. Kaikkivaltias Jumala loi ihmisen maailman- kaikkeuden mittapuuksi ja vertailukohdaksi. Hän antoi maailmasta kullekin ihmiselle erityisen pienoismaailman. Tämän maailman Hän värittää vilpittömien uskomustensa mukaisesti. Esimerkiksi epätoivoinen, valitta- va ja itkevä henkilö kokee olennot itkevinä ja epätoivoisina. Kun taas hyväntuulinen, optimistinen ja iloinen henkilö kokee maail- mankaikkeuden iloisena ja hymyilevänä. Jumalallista valoa heijastava ihminen, jolle on

annettu juhlallinen palvonta ja ylistys, löytää ja näkee todellisen palvonnan ja olentojen ylistyksen. Kun taas henkilö, joka hylkää palvonnan joko huolimattomuuttaan tai kieltäytymällä siitä, näkee olennot täysin toisin, vastoin niiden todellisen luonnon täydellisyyttä, ja näin rikkoo heidän oikeuksiaan.

Koska rukouksistaan luopuva henkilö ei omista itseään, tekee hän vääryyttä omalle sielulleen, joka on todellisen omistajan orja. Hänen omistajansa välittää mahtavat uhkaukset suojellakseen orjansa oikeuksia pahan ohjaamalta sielulta. Koska hän on luopunut palvonnasta, joka on hänen luomisensa tarkoitus ja sisäisen luontonsa päämäärä, on se kuin hyökkäys jumalallista viisautta ja jumalallista tahtoa kohtaan, ja siksi hän saa rangaistuksen.

L y h y e s t i: Palvonnasta luopuva tekee vääryyttä omalle sielulleen, joka on vain orja ja kaikkivaltiaan Jumalan omaisuutta. Hän tekee vääryyttä ja syntii myös oikeudelle täydellistyä maailmankaikkeudessa. Aivan kuin epäusko on loukkaus olentoja kohtaan, on palvonnan hylkääminen maailmankaikkeuden täydellisyyden kieltämistä. Ja koska se on hyökkäys jumalallista viisautta vastaan,

ansaitsee siitä kieltäytyvä mahtavia uhkauksia ja ankaria rangaistuksia.

Näin ollen on selvästi ilmaistava, mitä he ansaitsevat, sekä edellä esitetty seikka siitä, että ihmeellisen Koraanin todistus valitsee sen ankaran tavan, joka täysin periaatteiden mukaisesti ja kaunopuheisesti vastaa kulloisenkin tilanteen vaatimukseen.

TOINEN KYSYMYS

Henkilö, joka oli luopunut naturalistisesta maailmankäsityksestä ja tullut uskovaiseksi, kysyi seuraavaksi:

”On todellakin suuri totuus, että jokainen olento on riippuvainen jumalallisesta tahdosta sekä jumalallisesta mahdista kaikessa – kaikissa toiminnoissaan, ominaisuuksissaan ja toimissaan. Meidän kapea-alainen mielemme ei voi tätä ymmärtää, koska se on niin uskomattoman laaja käsite. Kuitenkin ääretön runsaus, jota näemme ympärillämme, luomisen ja asioiden muotoutumisen rajaton helppous ja ykseyden mukainen ääretön helppous, joka on perusteltu edellä mainittujen todisteidesi avulla, ja Koraanin säkeet selkeästi ilmaisevat ja havainnollistavat:

مَا خَلَقَكُمْ وَلَا بَعُثَكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةٍ *
وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ

"Ei teidän luomisenne ja henkiinherättämisenne ole Jumalalle sen vaikeampaa kuin yhden sielun luominen" (31:28), ja "Käsky viimeisestä hetkestä käy kuin silmänräpäys tai vielä nopeammin." (16:77)

Nämä säkeet näyttävät tämän mahtavan totuuden olevan kaikkein hyväksyttävin ja järkevin asia. Mikä on siis tämän helppouden ja viisauden salaisuus?"

V a s t a u s : Tämä asia on havainnollistettu kaikkein selvimmin, tyhjentävimmän ja vakuuttavimmalla tavalla selityksessä *"Hän on totisesti Kaikkivaltias"*, joka muodostaa kahdennenkymmenennen kirjeen kymmenennen lauseen. Asia on osoitettu vieläkin selkeämmin tuon kirjeen liitteessä: kun olemassaolo luetaan yhden ja ainoan Tekijän ansioksi, kaikki olennot tulevat yhtä helppoiksi ymmärtää kuin yksittäinen olento. Ellei niitä lueta yhden ja ainoan Jumalan ansioksi, yhden yksittäisen olennon luominen muuttuu yhtä vaikeaksi kuin kaikkien olentojen luominen, ja siemenestä tulee ongelmallisempi kuin itse puu. Kun ne luetaan todellisen Tekijänsä ansioksi,

maailmankaikkeudesta tulee yhtä helposti ymmärrettävä ja ongelmaton kuin puu, puusta yhtä helppo kuin siemen, paratiisista yhtä helppo kuin kevät ja kevästä yhtä helppo kuin kukkasesta. Huomautamme nyt lyhyesti parista todisteesta, jotka on selostettu yksityiskohtaisesti muualla Risale-i Nurin sadoissa osissa. Ne selittävät ja havainnollistavat taustalla olevia syitä ja viisauden esimerkkejä, joita on rajattomasti, olentojen jajokaisen eri eläinlajin yksilöiden suurta määrää ja sitä, että hyvin järjestetyt, tarkoituksenmukaisesti muotoillut ja arvokkaat olennot tulevat olemassa oleviksi suunnattomalla nopeudella ja vaivattomasti.

Jos esimerkiksi sadan sotilaan komento annetaan yhdelle upseerille, on se sata kertaa helpompaa kuin antaisi yhden sotilaan komennon sadalle upseerille. Ja jos armeijan varustaminen on suotu yhdelle päämajalle ja yhden lain alle, yhdelle tehtaalle ja yhden kuninkaan komentoon, tulee siitä yhtä helppoa kuin varustaisi yhden sotamiehen. Samoin jos yhden sotilaan varustaminen on annettu lukuisille päämajoille, useille tehtaille ja useille komentajille, siitä tulee yhtä vaikeaa kuin armeijan varustaminen, koska yhden sotilaan varustaminen vaatisi yhtä monta tehdasta kuin koko armeijan varustaminen.

Yhtenäisyyden mysteerin kautta puun tarvitsemat elintärkeät ainekset kulkeutuvat yhden juuren, keskuksen ja lainalaisuuksien kautta, mikä tuottaa tuhansia hedelmiä yhtä helposti kuin yhden hedelmän. Tämä on hyvin helposti nähtävissä. Jos yhtenäisyys muuttuu moninaisuudeksi ja kunkin hedelmän kaikki elintärkeät ainekset tulevat kaikki eri paikoista, kunkin hedelmän tuottaminen tulee yhtä vaikeaksi kuin koko puun tuottaminen. Ja yhden yksittäisen siemenen tuottaminen, joka on näyte puusta ja kuin koko puu pähkinäkuoressa, tulee yhtä vaikeaksi kuin puun tuottaminen. Sillä kaikki puulle elintärkeä on myös siemenelle elintärkeää.

On tämänkaltaisia satoja vastaavia esimerkkejä, jotka osoittavat, että tuhansien olentojen on helpompaa syntyä yhtenäisyyden kautta, kuin yhden tulla ole- vaiseksi monimuotoisuudessaan ja asettaen kumppaneita Jumalan rinnalle. Koska tämä totuus on osoitettu täysin aukottomasti Risale-i Nurin muissa osissa, viittaamme niihin ja selitämme vain merkittävimmän syyn siihen, että asia on niin helppo ja mutkaton, mitä tulee jumalalliseen tietoon, kohtaloon ja mahtiin. Tässä se seuraa:

Olet olento. Jos luet itsesi ikuisesti Yksinvaltiaan ja Kaikkivoivan ansioksi, on Hän luonut sinut tyhjästä äärettömän mahtinsa kautta yhdessä ohikiitävässä hetkessä, joka on kuin tulitikun raapaisu. Jos et ajattele näin, lasket itsesi fyysisten syiden ja luonnon aikaansaannokseksi, sillä olethan kuin hyvin järjestetty tiivistelmä ja maailmankaikkeus pienoiskoossa. Sinun tekemisesi tarvitsisi sihdata hienolla seulalla koko maailmankaikkeus ja kaikki sen alkuaineet ja koota täsmällisin mittasuhtein ainekset universumin joka ääreltä, joista kehosi koostuu, sillä fyysiset syyt vain keräävät ja liittävät ne yhteen. Tämän ajatuksen vahvistavat järkevät ihmiset toteamalla, että he eivät voi luoda tyhjästä mitään, mitä ei ole jo olemassa. Koska näin on, heidän pitäisi kyetä luomaan pieni elävä olento kosmoksen joka kulmilta.

Ymmärrä nyt, mikä helppous piilee ykseydessä, jumalaisessa ykseydessä, ja mitä vaikeuksia sisältyy harhaan joutumiseen ja kumppaneiden asettamiseen Jumalan rinnalle.

Toiseksi, jumalalliseen tietoon sisältyy ääretön helppous. Sitä voi kuvata parhaiten näin: jumalallinen kohtalo on osa jumalallista

tietoa. Se määrittelee joka asian mittasuhteet, jotka ovat kuin erityinen ja aineeton muotti. Määriteltä asia on kuin asian olemuksen suunnitelma tai esikuva. Kun jumalallinen voima luo, tapahtuu se erittäin vaivattomasti määritellyn asian mukaisesti. Jos asiaa ei lueta ylistetyn Kaikkivaltiaan ansioksi, jolla on kaiken kattava, ääretön ja ikuinen tieto hallussaan, kuten edellä on kuvattu, seuraa tuhansia ongelmia ja satoja mahdottomia lopputuloksia. Ellei olisi jumalallisen tiedon määrittelemää asiaa, tarvittaisiin tuhansia ulkopuolisia, olemassa olevia ja materiaalisia muotteja, jotta voitaisiin luoda edes pikkuruinen elollinen olento.

Joten ymmärrä yksi ääretön ykseyteen liittyvä helppous ja loputtomat vaikeudet harhaanjohtamisessa ja asettaessa kumppaneita Jumalan rinnalle. Käsitä, mikä totuudenmukainen, oikea ja ylevä totuus löytyy seuraavasta jakeesta:

وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ

"Käsky viimeisestä hetkestä käy kuin silmänräpäys tai vielä nopeammin." (16:77)

KOLMAS KYSYMYS

Entinen vihollinen ja nyt oikein ohjattu ystäväni kysyi kerran: Filosofit, jotka ovat tehneet monia edistysaskelia näinä päivinä, väittävät, ettei mitään voi luoda ei-mistään, eikä mitään voi tuhota täysin – on vain kokoonpanoa ja hajoamista, jotka saavat maailmankaikkeuden tehtaan pyörimään. Onko se näin?

V a s t a u s: Edistyneimmät filosofit, jotka eivät ole tarkastelleet olentoja Koraanin valossa, näkevät olentojen olemassaolon saavan alkunsa luonnon ja syiden seurauksena, mikä on hyvin vaikeaa, ellei jopa mahdotonta todistaa yllä olevien esimerkkien kaltaisesti. He jakaantuvat kahteen ryhmään.

Ensimmäisessä ryhmässä ovat sofistit. He ovat luopuneet järjen käytöstä, joka on ihmiskunnalle annettu ainutlaatuinen kyky, ja pudonneet mielettömien petojen alapuolelle. Heistä on helpompaa kieltää maailmankaikkeuden ja jopa oman itsensä olemassaolo ja kulkea harhaanjohdettujen tietä, jonka kulkijat väittävät, että syillä ja

luonnolla on valta luoda. Näin ollen he kiistävät sekä itsensä että maailmankaikkeuden ja laskeutuvat täydelliseen tietämättömyyteen.

Toinen ryhmä näkee, että harhaisessa päätelmässä – jossa syyt ja luonto ovat luojia – kärpäsen tai siemenen luominen aiheuttaa lukemattomia ongelmia ja edellyttää sellaista valtaa, joka on käsitteenä mahdoton hyväksyä. Heidän on siis pakko kieltää ja sanoa: "Mikään ei synny tyhjästä." Todeksaan myös täydellisen tuhoutumisen mahdottomaksi he julistavat: "Mikä on olemassa, ei voi kadota." He kuvittelevat maailman tapahtumat tilana, jossa yhdistellään ja hajotetaan, kootaan yhteen ja taas hajotetaan ja jossa osaset ikään kuin liikkuvat ja muutoksen tuulet puhaltavat.

Katsohan nyt! Ne, jotka ovat mielestään älykkäimpiä, ovatkin syvästi tietämättömiä ja ajattelultaan typeriä. Ymmärrä, kuinka naurettavaksi, turmeltuneeksi ja tietämättömäksi harhaanjohdatus ihmisen tekee.

Ikuisesti olemassa oleva Mahti loi taivaat ja maan kuudessa päivässä. Joka vuosi se luo neljäsataatuhatta lajia samanaikaisesti maan päälle, ja joka kevät kuudessa viikossa se valmistaa elävän maailman, joka on tulvillaan taidetta ja viisautta. Vieläkin järjettömämpää

ja tietämättömämpää kuin edellä kuvailtu luomistyön kiistäminen on sofistien pitäminen sitä epätodennäköisenä vaihtoehtona. Aivan kuin kemikaali, joka levitettäessä tuo näkyviin näkymättömän kirjoituksen, ikuisen Mahdin pitäisi antaa fyysinen olemassaolo olennoille, jotka ovat olemassa tietona mutta eivät ulkoisesti, ja joiden suunnitelmat ja toimenpiteet määritellään ikuisen Tieteenvaltakunnassa.

Nämä onnettomat ovat täysin kykenemättömiä puolustamaan kantaansa, eikä heillä ole käytössään mitään tahtonsa lisäksi. Vaikka he liioittelevatkuin faaraot, eivät he pysty mitään tuhoamaan eivätkä tyhjästä luomaan, eivät edes pienintä hiukkasta. Ja vaikka mikään ei muutu olemattomasta olevaiseksi syiden ja luonnon toimesta, jonka varaan he laskevat uskonsa, he sanovat tyhmyyttään: "Mitään ei tule mistään, eikä mikään mene minnekään." Ja he laajentavat tämän järjettömän ja virheellisen periaatteen koskemaan jopa ehdotonta Kaikkivaltiaasta.

Ylistetyllä Kaikkivaltiaalla on kaksi tapaa luoda:

Ensimmäinen tapahtuu alkuunpanolla ja kekseliäisyydellä. Hän tuo olennon olevaiseksi tyhjästä, olemattomuudesta, luo

kaiken tarvittavan tyhjästä ja tuo välttämättömät olosuhteet ja ehdot olevaksi.

Toinen tapa ilmenee taidokkaan kokoonpanon kautta. Hän muodostaa tiettyjä olentoja maailmankaikkeuden alkuaineista osoittaakseen hienovaraisia viisauksia. Tästä esimerkkinä on se, miten Hän asettaa näytteille viisauksiensa parhaimmistoa ja useiden nimiensä ilmentymiä. Elättämisen lain kautta Hän lähettää näille olennoille hiukkasia ja materiaa, jotka ovat riippuvaisia Hänen komennostaan, jänäin työllistää ne.

Kyllä, ehdoton Kaikkivaltiasluo kahdella tavalla: Hän sekä luo tyhjästä että kokoa jo olemassa olevasta materiasta. Olemassa olevan tuhoaminen ja sellaisen luominen, mitä ei ole, on Hänelle mitä yksinkertaisinta ja helpointa. Se on yksi Hänen muuttumattomista ja universaaleista laeistaan. Ihminen, joka sanoo: "Hän ei pysty luomaan, mitä ei ole jo olemassa", ei näe sitä taivaallista mahtia, joka keväällä luo tyhjästä kolmesataatuhatta elollista oliota muotoineen ja ominaisuuksineen, eikä niiden hiukkasia, kaikkia ehtoja ja olotiloja. Tällainen ihminen on kadotettu!

Henkilö, joka luopuu luonnosta ja omaksuu totuuden, sanoo: "Kunnia ja kiitos kaikkival-

tiaalle Jumalalle kaikkien olemassa olevien hiukkasten määrän verran, sillä olen saavuttanut lopullisen uskon. Olen pelastunut harhaluuloilta ja harhaanjohtumiselta. Enää minulla ei ole epäilystäkään.

الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى دِينِ الْإِسْلَامِ وَ كَمَالِ

الْإِيمَانِ

سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ

الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

SISÄLLYS

MUISTUTUS	6
JOHDANTO	10
ENSIMMÄINEN TIE	12
Siinä kuvitellaan, että asioiden ja olentojen syntyminen ja olemassaolo tapahtuvat tämän maailman eri syiden kasaantuessa yhteen.	
TOINEN TIE	18
Ajatuksen voi ilmaista lauseessa: "Se muodostaa itse itsensä."	
KOLMAS TAPA	24
"Luonto edellyttää ja luonto saa sen aikaan."	
PÄÄTELMÄ	45
TOINEN KYSYMYS	49
KOLMAS KYSYMYS	55

